

er den, som utvivlsomt bliver fulgt ved Afgørelsen for Rødby Kommune, og det er den, som i Fremtiden maa følges, hvis Kommuner kommer i lignende Situation som den, Rødby er kommet i. Det bør da ogsaa de Institutioner, som yder Kommunen Laan, være klare over, og jeg tror, det vil være heldbringende i den kommende Tid for Tilvejebringelsen af saa sunde økonomiske Forhold, som det er ønskeligt at tilvejebringe i Landets Kommuner.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg ønsker først at fremsætte en Udtalelse i Anledning af en Bemærkning, der blev fremsat af det ærede Medlem Fru Elna Munch. Det ærede Medlem spurgte mig bl. a. om, hvad det var Meningen, der skulde gøres med det nye Garnisonssygehus, der endnu ikke er bygget færdigt. Jeg erindrer ærede Medlemmer om, at dette Spørgsmaal var fremme allerede for et Aar siden ved Finanslovens første Behandling. Jeg udtalte ved den Lejlighed, at hele denne Sag efter min Mening var grebet forkert an, idet Sygehuset var alt for stort anlagt, man kunde nøjes med et mindre Sygehus, og at jeg derfor vilde benytte Tiden, der kom, til at undersøge, om der var en Mulighed for, at man kunde afhænde Garnisonssygehuset, som det nu staar, til Københavns Kommune, og saa bygge et Sygehus et andet Sted, f. Eks. paa Epidemihospitalets Grund. Krigsministeriet har da ogsaa ført Forhandlinger med Københavns Kommune om, hvorvidt Kommunen kunde ønske at erhverve det nye Garnisonssygehus. Men vi har faaet meddelt, at det ønskede Kommunen ikke, derimod var man interesseret i, om der var en Mulighed for at købe Epidemihospitalet. Det kan der imidlertid ikke være Tale om, dette Epidemihospital har vi i Høren selv Brug for. Men det Spørgsmaal er altsaa undersøgt, og det viser sig, at Københavns Kommune ikke vil købe.

Derfor har jeg ment, at det næste, man nu burde gøre, var at faa at vide, hvad det med de nuværende Priser vil koste at gøre Sygehuset færdigt. Det er en given Sag, at dette Sygehus, der staar Staten i 5 Mill. Kr., kan vi ikke have liggende fra det ene Aar til det andet uden at faa det fjerneste ud deraf, og samtidig maa vi huske paa, at saa længe det nye Garnisonssygehus ikke er bygget færdigt, kan vi heller ikke forlade det gamle Sygehus i Rigsgade, og jeg vil antage, at dette repræsenterer — jeg kan ikke sige noget bestemt Beløb, det bliver vurderet i Øjeblikket, men jeg vil antage

en Værdi af 600 000—800 000 Kr. Det jeg har foretaget mig, er da, allerede inden Rigsdagen kom ind, i September Maaned at faa at vide, hvad det vilde koste at bygge Sygehuset færdigt. Jeg har faaet et Overslag fra den Ingeniørofficer, der har haft med Byggeforetagendet at gøre, sammen med den Arkitekt, der har ført Tilsyn med Opførelsen, og jeg har faaet meddelt, at udover det, der er sparet paa tidligere Bevillinger, og det, man endnu ikke har brugt af Bevillinger, der er givet i det sidste Aar, skal vi have ca. 900 000 Kr. til Imidlertid gør jeg opmærksom paa, at de 200 000 Kr. har vi selv, idet de nemlig skal anvendes til Inventar, og de kan tages af Inventardepotets Formuekonto. Der bliver altsaa 700 000 Kr. tilbage, som jeg maa anmode Rigsdagen om at bevilge, og det er min Mening i den allernærmeste Tid at gaa til Finansudvalget for at faa den første Bevilling. Det kan gøres paa den Maade, mener jeg, at vi paa Tillægsbevillingsloven for 1923—24, altsaa for indeværende Aar, faar en Bevilling paa 250 000 Kr., for 1924—25 250 000 Kr., og Resten 200 000 Kr. skulde vi saa have det følgende Aar, og vi skulde da være naaet saa vidt, at Sygehuset var færdigt til Brug i Slutningen af 1924 eller i alt Fald lidt ind i 1925.

Jeg tror, det vil være meget let at faa dette Forslag ført igennem, da vi jo ikke kan have disse Værdier, 5 Mill. Kr., liggende derude uden at faa noget ud af dem; endvidere har vi en aarlig Udgift paa 40 000—50 000 Kr., idet der maa være det nødvendige Tilsyn, Bygningerne skal opvarmes til en vis Varmegrad, og der skal ogsaa males noget derude. Saaledes kan det selvfølgelig ikke blive ved med at gaa.

Det næste Spørgsmaal — men det er efter min Mening ikke saa brændende i Øjeblikket — er saa, hvad Bygningen skal benyttes til. Det er blevet nævnt, at man fra en Side ønskede det anvendt til en Nerveafdeling under Rigshospitalet, og fra en anden Side — det var særlig det ærede Medlem Fru Elna Munch, der var inde paa dette — mente man, at vi skulde have en Fødeklínik derude. Jeg gør her opmærksom paa, at det dog først og fremmest skal anvendes som et militært Hospital. Det var derfor, det ærede Medlem Hr. P. Munch i sin Tid, jeg tror, det var i 1916, begyndte paa dette store, kostbare Foretagende, og det er en given Sag, at selv med de reducerede Hærstyrker, vi har i København efter Vedtagelsen af de nye Forsvarslove, maa vi have et militært Hospital, naar vi ikke mere kan